

Sygn. akt VII U 2284/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 21 października 2015 roku

Sąd Okręgowy w Lublinie VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Danuta Dadej - Więsyk

Protokolant p. o. prot. sądowego Katarzyna Sawicka

po rozpoznaniu w dniu 7 października 2015 roku w Lublinie

sprawy A. L.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w L.

o wysokość renty z tytułu niezdolności do pracy oraz prawo do renty na dłuższy okres

na skutek odwołania A. L.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w L.

z dnia 1 sierpnia 2013 roku znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznane A. L. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy ustala na stałe;

2. w pozostałej części odwołanie oddala.

Sygn. akt VII U 2284/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 1 sierpnia 2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznał A. L. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do dnia 31 lipca 2014 r.

W uzasadnieniu swojej decyzji organ rentowy podał, że wnioskodawca nie spełnia warunków do przyznania renty z tytułu niezdolności do pracy na stałe.

Wnioskodawca złożył odwołanie od powyższej decyzji, wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu renty z tytułu całkowitej niezdolności na stałe.

Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił co następuje.

Wnioskodawca A. L. urodził się w dniu (...)

W okresie od 1 września 1998 r. do 30 czerwca 2013 r. wnioskodawca był uprawniony do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy.

W dniu 27 maja 2013 r. złożył kolejny wniosek do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w L. przyznanie mu renty z tytułu niezdolności do pracy.

Lekarz Orzecznik Zakładu Ubezpieczeń Społecznych orzeczeniem z dnia 13 czerwca 2013 r. uznał wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy na okres do 30 czerwca 2016 r. Wobec złożonego sprzeciwu wnioskodawcy od orzeczenia Lekarza Orzecznika, Komisja Lekarska orzeczeniem z dnia 30 lipca 2013 r. uznała wnioskodawcę za częściowo niezdolnego do pracy do 31 lipca 2014 r. (orzeczenia k. 136 a.r.).

Powołując się na te orzeczenia organ rentowy w dniu 1 sierpnia 2013 r. wydał zaskarżoną decyzję (decyzja k. 137 a.r.).

Kwestia czy wnioskodawca jest niezdolny do pracy na stałe była sporna w niniejszej sprawie, a jednocześnie ustalenie tego faktu wymagało wiadomości specjalnych.

Z tych względów Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy: neurologa, kardiologa, gastrologa, nefrologa, urologa, ortopedy i psychiatry na okoliczność stanu zdrowia wnioskodawcy, rodzaju schorzeń, stopnia ich zaawansowania, czy skarżący jest niezdolny do pracy, na jaki okres (k. 5, 18).

Biegli z zakresu kardiologii, neurologii, gastrologii, ortopedii i psychiatrii rozpoznali u A. L. padaczkę alkoholową, pourazowe zmiany zniekształcające lewego barku ze znacznym ograniczeniem ruchomości, pourazowy przykurcz zgięciowo-wyprostny lewego łokcia, podejrzenie marskości wątroby, prawdopodobnie o podłożu alkoholowym, krwawienie z przewodu pokarmowego w wywiadzie, refluksowe zapalenie przełyku (LA-D), nadciśnienie tętnicze I/II, napadowe migotanie przedsionków w wywiadzie, ZUA, zespół psychoorganiczny umiarkowany i uznali badanego za częściowo okresowo niezdolnego do pracy.

Biegli wskazali, iż powyższe schorzenia spowodują ograniczenia do wykonywania prac na wysokości, przy maszynach w ruchu oraz w warunkach niebezpiecznych dla zdrowia. Podobnie ograniczenie sprawności lewej kończyny górnej powoduje u wnioskodawcy niezdolność do pracy w charakterze kierowcy-mechanika. Biegli wskazali, iż obecny stopień zdiagnozowanych opisanych wyżej chorób nie spowoduje całkowitej niezdolności do pracy (k. 12-14, 24-26, 36-37).

Natomiast biegły urolog rozpoznał u A. L. nawrotowe zwężenie cewki moczowej – stan po czterech zabiegach przezcewkowych rozcięcia zwężenia, stan po rozcięciu zwężenia szyi pęcherza, uchyłkowatość pęcherza moczowego, częstomocz, nawrotowe infekcje układu moczowego i uznał badanego za częściowo trwale niezdolnego do pracy z przyczyn urologicznych.

Biegły podniósł, iż u badanego w styczniu 2000 roku rozpoznano zwężenie cewki moczowej, które zoperowano. Do ponownych zwężeń cewki doszło jeszcze trzykrotnie w latach 2008 i 2011. Zwężenia spowodowały uchyłkowatość pęcherza moczowego, dwukrotnie zatrzymanie moczu, wodonercze i ostrą niewydolność nerek.

Obecnie zgłasza osłabienie strumienia oddawanego moczu i konieczność jego oddawania co 2 godziny oraz nawrotowe infekcje układu moczowego.

Biorąc pod uwagę nawrotowość zwężeń cewki moczowej i związane z tą chorobą trudności biegły orzekł trwałą częściową niezdolność do pracy (46, 47).

Do opinii organ rentowy złożył zastrzeżenia odnośnie okresu trwania niezdolności (k. 56, 57).

Biegła sądowa z dziedziny nefrologii rozpoznała nadto u A. L. przewlekłą chorobę nerek st. III, białkomocz, nadciśnienie tętnicze, stan po przebyciu ostrej niewydolności nerek, nawracające zakażenia układu moczowego, podwójny układ kielichowo miedniczkowy nerki lewej obecnością podwójnego moczowodu, wodonercze kielicha środkowego i dolnego nerki lewej, uchyłkowatość pęcherza moczowego, stan po rozcięciu zwężenia szyi pęcherza moczowego i również uznała go za trwale częściowo niezdolnego do pracy.

Biegła podniosła, iż z dokumentacji medycznej wynika, że wnioskodawca jest leczony z powodu nadciśnienia.

Wskazała, iż u opiniowanego stwierdza się upośledzenie funkcji nerek, które może doprowadzić do końcowej niewydolności nerek wymagającej stałego leczenia nerkozastępczego. Czynnikiem sprzyjającym pogarszaniu funkcji nerek jest nadciśnienie, białkomocz a także nawracające infekcje układu moczowego oraz nawrotowe zwężenie cewki moczowej. Wada rozwojowa układu moczowego sprzyja nawrotowym zakażeniom układu moczowego. Tym samym stwierdziła u opiniowanego trwałą, częściową niezdolność do pracy z przyczyn nefrologicznych (k. 81-83).

Do opinii żadna ze stron nie złożyła uwag ani zastrzeżeń.

Na mocy decyzji z dnia 28.08.2014 r. skarżącemu zostało przyznane prawo do renty z tytułu okresowej częściowej niezdolności do pracy od dnia 01.08.2014 r. do 31.07.2017 r.

Powyższy stan faktyczny został ustalony w oparciu o przytoczone dowody z dokumentów zawarte w aktach sprawy i aktach organu rentowego, które obdarzono wiarą w całości. Zostały one sporządzone w przepisanej formie, w oparciu o obowiązujące w dacie ich wydania przepisy prawne, przez kompetentne osoby w ramach przysługujących im uprawnień.

Rozstrzygając w sprawie Sąd oparł się na opinii biegłych sądowych lekarzy biegli przebadali wnioskodawcę, wnikliwie przeanalizowali jego dokumentację medyczną i omówili wpływ zdiagnozowanych u niego schorzeń na zdolność do pracy - przy uwzględnieniu dotychczasowego doświadczenia i posiadanych kwalifikacji, odnieśli się do wszystkich zagadnień wymagających wiedzy specjalistycznej wskazanych przez Sąd. Wnioski zawarte w treści opinii zostały wystarczająco i w sposób przekonujący uzasadnione. Z tych względów Sąd uznał, że opinie te przedstawiają wystarczające wiadomości specjalne niezbędne do merytorycznego rozstrzygnięcia zarzutów zawartych w odwołaniu (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 10 września 1999 r., II UKN 96/99).

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie A. L. jest częściowo zasadne.

Zgodnie z art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz. U. z 2009 roku, Nr 153, poz. 1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki:

- 1) jest niezdolny do pracy,
- 2) ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy,
- 3) niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia lub w okresie równorzędnym z okresem zatrudnienia albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania tych okresów.

Pojęcie niezdolności do pracy zdefiniowane zostało w art. 12 cytowanej ustawy, który to przepis stanowi, iż niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Częściowo niezdolną do pracy jest natomiast osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Jak ustalono, A. L. jest częściowo niezdolny do pracy. Zdiagnozowane u niego schorzenia są wieloletnie i w znacznym stopniu zaawansowane, nie rokują poprawy stanu zdrowia.

Niezdolność do pracy powstała w okresie, o którym mowa w art. 57 ust. 1 pkt 3 cytowanej ustawy. Z kolei fakt, że wnioskodawca legitymuje się okresem składkowym i nieskładkowym w wymiarze niezbędnym do przyznania mu prawa do renty, został ustalony jeszcze w trakcie postępowania przed organem rentowym.

Wnioskodawca spełnia więc wszystkie warunki wymagane do ustalenia prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Osobie, która spełniła warunki określone w art. 57 powołanej ustawy, przysługuje:

- 1) renta stała - jeżeli niezdolność do pracy jest trwała,
- 2) renta okresowa - jeżeli niezdolność do pracy jest okresowa (art. 59 ust. 1 ustawy).

Kierując się wynikami postępowania dowodowego przeprowadzonego w sprawie oraz treścią cytowanych przepisów Sąd Okręgowy ustalił A. L. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na stałe, oddalając odwołanie odnośnie ustalenia prawa do renty z tytułu całkowitej niezdolności do pracy.

Z tych względów Sąd Okręgowy na podstawie powołanych przepisów oraz artykułu 477¹⁴ § 1 i 2 kpc orzekł jak w sentencji.